

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10C/79/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114205551
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8114205551.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobkyne: J.. Q. W., N.. XX.X.XXXX, A. W., D. X, zastúpenej: JUDr. Martina Kožárová Jenčová, advokátka so sídlom Prešov, Slovenská 69, proti žalovanému: J.. C. W., N.. XX.XX.XXXX, A. W., D. X, zastúpenému: JUDr. Lenka Csikyová, advokátka so sídlom Prešov, Hlavná 137, o určenie, že povinnosť vypratať byt nie je viazaná na zabezpečenie bytovej náhrady takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žiadny z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 25.2.2014 doručenej súdu 26.2.2014 sa žalobkyňa domáhala určiť, že povinnosť vypratať byt nie je viazaná na zabezpečenie bytovej náhrady. V dôvodoch svojej žaloby uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 16C 110/2000 zo dňa 10.5.2001 v právnej veci žalobkyne, rovnako ako v tomto konaní žalobkyne, proti žalovanému, rovnako ako aj v tomto konaní proti žalovanému, o zrušenie spoločného nájmu bytu rozhodol, že zrušil právo spoločného nájmu k bytu a určiť, že ako výlučná nájomníčka bude byt ďalej užívať žalobkyňa a žalovaný je povinný byt vypratať v lehote 15 dní od zabezpečenia náhradného bytu žalobkyňou. Výlučnou vlastníčkou bytu je v súčasnosti žalobkyňa, pričom žalovaný po celú dobu, po ktorú mu právo bývania patrí, nehradí ani čiastočné nájomné, resp. úhrady spojené s užívaním bytu. Opakované neplatenie za služby spojené s bývaním je v zmysle dostupnej judikatúry v rozpore s dobrými mravmi. Navrhla preto, aby súd rozhodol tak, že povinnosť žalovaného vypratať byt, ktorý je predmetným bytom v tomto konaní, nie je viazaná na zabezpečenie bytovej náhrady.

2. K žalobe sa písomným podaním doručeným súdu 3.4.2014 vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že byt získal po podpísaní zmluvy za odpracovanie 10 rokov v bývalom závode Mäsokombinátu Prešov. Rozhodnutím tunajšieho súdu č. k. 16C 110/2000 - 60 bol byt pridelený navrhovateľke s tým, že mu mala zabezpečiť náhradný byt. Počas celého obdobia až doposiaľ žalobkyňa neprejavila žiaden záujem ani snahu toto súdne rozhodnutie splniť. Konštatoval, že v byte sa zdržuje len po nevyhnutnú dobu, väčšinu času trávi na záhrade, kde má chatku, v obci Petrovany. Žiaľ nie je tam elektrina, vodu si musí voziť a v zimnom období je prístup veľmi obmedzený. Aby minimalizoval možné konflikty, zdržuje sa na záhrade. Ďalej uviedol, že v byte užíva len jednu izbu o výmere 12,6 m² ako aj spoločnú chodbu, WC a kúpeľňu. Uviedol, že kuchyňu nepoužíva, ani si nevarí, jedlo si pripravuje na záhrade. Podľa jeho názoru žalobkyňa má snahu urobiť z neho bezdomovca.

3. Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to najmä samotným žalobným návrhom, vyjadrením žalovaného k tomuto žalobnému návrhu, rozsudkom Okresného súdu Prešov

č.k. 16C 110/2000 - 60 zo dňa 10.5.2001, zmluvou č. XXXX/XXXX o prevode vlastníctva bytu, SIPO dokladmi o úhradách za tento byt, záznamami žalovaného o dobe užívania bytu počas kalendárneho roka, uznesením tunajšieho súdu č.k. 10C 79/2014-27 zo dňa 30.10.2014, ktorým bolo žalobkyni priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, výpoveďami, výsluchom strán sporu, t.j. žalobkyne a žalovaného, rozhodnutiami tunajších súdov, ktoré boli vo veciach vedené medzi totožnými účastníkmi konania, potvrdeniami susedov strán sporu, rozhodnutím Nejvyššího soudu České republiky 26 Cdo 2213/2002, odpočtovým listom spoločnosti SpravbytKomfort na č.l. 93 spisu, ďalšími čestnými prehláseniami susedov strán sporu, rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 3T 25/99 zo dňa 12.10.1999, nákresom predmetného bytu s rozmermi jednotlivých izieb a výmerou podlahovej plochy ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

4. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 16C 110/2000 - 60 zo dňa 10.5.2001 súd rozhodol tak, že zrušil účastníkom právo spoločného nájmu k obecnému bytu s tým, že určil ako výlučnú vlastníčku v tomto konaní žalobkyňu. Žalovaný podľa tohto rozsudku bol povinný vypratať byt v lehote 15 dní od zabezpečenia náhradného bytu žalobkyňou. Zmluvou o prevode vlastníctva bytu č. XXXX/XXXX zo dňa 16.6.2003 došlo k prevodu vlastníckeho práva k uvedenému bytu na žalobkyňu a žalobkyňa sa stala výlučnou vlastníčkou predmetného bytu č. 06 na II. poschodí bytového domu súp. č. XXXX na ulici D. Č.. X v W. a taktiež spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domou a spoluvlastníckeho podielu na pozemku parcela č. XXXX. Z viacerých priložených platobných dokladov SIPO je zrejmé, že úhrady za energie, resp. položky spojené s užívaním bytu ako aj poplatok SpravbytKomfortu za správu tohto bytu v bytovom dome uhrádzala žalobkyňa.

5. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 10C 79/2014 - 27 zo dňa 30.10.2014 súd priznal žalobkyni oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, pretože žalobkyňa je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi vo výške 118,80 Eur od 1.12.2012 a je evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, pričom nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti, ktorú by bolo možné prenajať alebo iným spôsobom si zabezpečiť pravidelný príjem. Nevlastní ani hnutelne veci vyššej hodnoty.

6. Na pojednávaní konanom 18.9.2015 žalobkyňa uviedla, že manželstvo strán sporu skončilo pred 18 rokmi pre požívanie alkoholu zo strany manžela a jeho neveru. Stupňovali sa jeho verbálne a fyzické útoky, chodila za nimi často polícia, avšak exmanžel sa stále štylizoval do pozície obete. Uviedla, že najprv sa žalovaný zdržiaval v predmetnom byte asi do roku 2011 v podstate permanentne po tom, čo začalo súdne konanie, sa nezdržiaval v byte stále. Išiel tam na 2-3 dni opil sa a odišiel preč. Konštatovala, že má zamknuté dve izby, pričom on má jednu izbu. Príslušenstvo je otvorené pre oboch. Na otázku zo strany súdu žalobkyňa uviedla, že náhradný byt nebol žalovanému zabezpečený z tohto dôvodu, že sa pokúšala nejakým spôsobom uzavrieť zmluvu na byt pre žalovaného, ak však nejako utrúsila alebo jej vykĺzlo, že on neplatí za služby, tak nikto s ňou nechcel takúto zmluvu uzavrieť. Žalovaný na tom istom pojednávaní uviedol, že základom tohto sporu je to, že žalobkyňa nesplnila to, čo jej bolo prikázané súdnym rozhodnutím z roku 2000. Konštatoval, že počas manželstva platil byt len on, avšak hospodárenie bolo také, že dával žalobkyni peniaze do spoločného, pričom jej peniaze nikdy nevidel, kvôli tomu sa aj často hádali. Uviedol, že v roku 2012 bol v predmetnom byte 152 dní, v roku 2013 147 dní, v roku 2014 130 dní a v roku 2015 dodnes 80 dní. Užíva iba jednu izbu o rozlohe 12,4 m², pričom výmera bytu je 64 m². V izbe má televízor, video, chladničku a mikrovlnku, ktoré samozrejme užíva, pokiaľ tam je. Uviedol, že žalobkyňa od neho nikdy nepožadovala konkrétne sumy za užívanie bytu. Ďalej uviedol, že nemá inú možnosť bývania a zdržiava sa v záhradnej chatke, ktorú spomínal o výmere asi 20 m², pričom tam nie je elektrina, ani voda. Konštatoval, že má starobný dôchodok vo výške 540 Eur, pričom z tejto sumy platí pravidelne 100 Eur výživné a zároveň uviedol, že došlo medzi stranami sporu k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom vyplatil žalobkyni sumu, na ktorú bol zaviazaný. Tento byt nadobudol od Mäsokombinátu, kde vtedy pracoval. Výživné platí na dieťa, ktoré nepochádza z ich manželstva.

7. Z vyjadrení na žiadosť žalovaného susedov Q. V., W. K., S. C., Q. V. vyplynulo, že nikdy nepočuli žiadne vyhrážky zo strany žalovaného k jeho spolubývajúcim, nestretávali ho v podnapitom stave, pričom má ísť o slušného človeka s tým, že ich susedské vzťahy sú dobré. Zo združenia Slovenského zväzu záhradkárov - základná organizácia Ruža Petrovany na č.l. 50 spisu vyplýva, že žalovaný pracuje sám na jemu zverenej záhradke, pričom nie je im známe, aby požíval alkoholické nápoje a narúšal záhradkársku súdržnosť, pričom je družnej a spoločenskej povahy a jedným z najčastejších návštevníkov záhradkárskej osady. Z čestných prehlásení zabezpečených žalobkyňou susedy J. V.,

S. C., R. F. ako aj V. Q. vyplynulo, že zo žalovaného bolo niekedy cítiť alkohol, ozýval sa z ich bytu aj v nočných hodinách krik, bolo počuť nadávky a vyhrážky ako aj žalovaný mal fyzický napádať a vyhadzovať žalobkyňu z bytu. Napokon z nákresu predmetného bytu nachádzajúceho sa na č.l. 137 spisu vyplýva, že plocha tohto bytu je 67 m², pričom žalovaný užíva izbu o výmere 12,2 m² ako aj polovicu z príslušenstva, t. j. z WC, kúpeľne a chodby, čo v úhrne činí 18,4 m², čo je z celkovej plochy bytu 27,46 %.

8. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 712c ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak tento zákon neustanovuje inak, nájomca nie je povinný vysťahovať sa z bytu a byt vypratať, kým nie je pre neho zabezpečená zodpovedajúca bytová náhrada. Spoloční nájomcovia majú právo len na jednu bytovú náhradu.

Podľa § 712c ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia osobitného zákona o zabezpečení bytovej náhrady a prístrešia platia primerane.

Podľa § 712c ods. 3 Občianskeho zákonníka, nájomca, ktorý má byt vypratať, je povinný uzavrieť zmluvu o bytovej náhrade do 30 dní od doručenia písomného vyhlásenia o zabezpečení bytovej náhrady; ak nájomnú zmluvu bezdôvodne neuzavrie, jeho nárok na bytovú náhradu zanikne.

Podľa § 705 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sa rozvedení manželia nedohodnú o nájme bytu, súd na návrh jedného z nich rozhodne, že sa zrušuje právo spoločného nájmu bytu. Súčasne určí, ktorý z manželov bude byt naďalej užívať ako nájomca.

Podľa § 705a Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov, alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práva oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

9. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu ako aj citovaných právnych ustanovení súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť, pričom sa riadil nasledovnými úvahami:

10. Je nepochybné, pričom z obsahu spisu to vyplýva, že vzťahy medzi stranami sporu v tomto konaní sú mimoriadne rozvrátené. Žalovaný má vo vzťahu k predmetnému bytu tzv. právo bývania, pričom žalobkyňa sa podanou žalobou domáha určenia, že povinnosť vypratať byt nie je viazaná na zabezpečenie bytovej náhrady. Na tomto mieste je nutné konštatovať, že právo rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 16C 110/2000 - 60 bol žalovaný povinný vypratať predmetný byt v lehote 15 dní od zabezpečenia náhradného bytu žalobkyňou, pričom žalobkyňa v tomto konaní sa ani len nepokúsila žalovanému v tomto konaní tento náhradný byt zabezpečiť, napriek tomu, že jej to bolo uložené právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu.

11. Súd, ktorého právoplatné rozhodnutie nie je rešpektované a vykonané akoby vlastne ani súdom nebol, čím je nepochybné porušené aj právo občana na súd, resp. spravodlivé súdne konanie. Žalobkyňa uvádza, že žalovaný platí v súčasnosti len 50 Eur za náklady spojené s užívaním bytu, pričom v roku 2014 platil iba 30 Eur. Právna zástupkyňa žalovaného konštatovala, že žalovaný uhrádza v súčasnosti 130 Eur mesačne, pričom 80 Eur je splátka z bezdôvodného obohatenia v zmysle rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co 278/2014, pričom žalobkyňa poukazuje na zjavný nepomer platby žalovaného k celkovej výške týchto úhrad. Poukázala na to, že v obdobnom vzťahu prenajímateľ a nájomca, ak nájomca neplatí nájomné alebo úhrady za plnenie spojené s užívaním bytu po dobu viac ako 3 mesiace, je to dôvod na podanie výpovede z nájmu, a to bez bytovej náhrady. Na tomto mieste musí súd prvej inštancie konštatovať, že žalovaný reálne užíva z celkovej podlahovej plochy bytu len 18,4 m², t.j. 27,46

% plochy bytu, pričom v byte sa zdržiava len nevyhnutnú dobu, nakoľko najviac času trvá na záhradnej chatke v obci Petrovany, pričom túto skutočnosť, že žalovaný sa zdržiava v byte len 2-3 dni v týždni, potvrdila aj samotná žalobkyňa. Žalobkyňa poukázala na to, že v konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 7Co 120/2000 bolo preukázané, že žalovaný jej mal dňa 20.4.1998 vo večerných hodinách spôsobiť zranenie kvôli fyzickému napadnutiu, pričom na tomto mieste súd poukazuje aj na rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 3T 25/1999 zo dňa 12.10.1999, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.7.2000 s tým, že obžalovaný Q. A., v tom čase priateľ žalobkyne, fyzicky napadol žalovaného a spôsobil mu zranenia na temene hlavy, ktoré si vyžiadali liečené spojené s práceneschopnosťou od 21.4.1998 do 8.5.1998. Je preto nepochybné, že útoky medzi žalobkyňou ako aj žalovaným boli počas obdobia, keď sa spoločne nachádzali v byte, vzájomné.

12. Na tomto mieste by chcel súd prvej inštancie poukázať na to, že manželstvo v tomto konaní strán sporu bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu 15C 5/1997 zo dňa 26.6.1997, z čoho vyplýva, že výrazne zhoršené medziľudské vzťahy medzi účastníkmi sa blížia k hranici 20 rokov. Žalobkyňa potvrdila, že žalovaný sa v byte zdržiava len ojedinele, pričom z toho vyplýva, keďže byt využíva len občasne na prespávanie, podľa názoru žalobkyne ho nepotrebuje. Z predložených listinných dôkazov, a to čestných vyhlásení susedov vyplýva, že napriek tomu, že sú tam čestné prehlásenia totožných osôb, napr. S. C., súd prvej inštancie postrehol rozpory medzi týmito vyjadreniami, kde na č.l. 46 spisu suseda S. C. opisuje žalovaného pozitívne, pričom na č.l. 99 totožná suseda už popisuje žalovaného negatívne. Preto súd na tieto čestné prehlásenia susedov prihliadal len okrajovo.

13. Z vyššie konštatovaných skutočností je zrejmé, že pre rozhodnutie vo veci musel súd prvej inštancie ustáliť, či neuhrádzanie finančných čiastok spojených s užívaním bytu vo výške, ktorá by vyhovovala žalobkyňi, je dôvodom pre určenie, že povinnosť vypratať byt nie je viazaná na zabezpečenie bytovej náhrady napriek existencii právoplatného rozsudku, ktorým bola žalobkyňa zaviazaná žalovanému zabezpečiť náhradný byt.

14. V predmetnej veci je preto potrebné zaoberať sa najmä otázkou nie kto sa správa v rozpore s dobrými mravmi, ale kto porušuje dobré mravy v akej intenzite (teda kto väčšmi), nakoľko obe strany sporu sa v určitých fázach konania, resp. ich spoločného spolunažívania v predmetnom byte zachovávali v rozpore s dobrými mravmi. Na jednej strane to bol žalovaný, ktorý v zmysle uvedeného rozhodnutia Krajského súdu v Prešove 7 Co 120/2000 mal fyzicky napadnúť žalovanú, avšak na druhej strane je potrebné prihliadnúť aj na už spomínaný rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 3T 25/1999 zo dňa 12.10.1999, pričom v tento deň bol žalovaný fyzicky napadnutý zo strany priateľa žalobkyne s následkom ublíženia na zdraví. Len marginálne súd poukazuje na odpočtový list spoločnosti SpravbytKomfort na č.l. 93 spisu, kde je uvedené pri izbe, ktorú užíva žalovaný, slovo „debill!!!“, pričom takéto hanlivé označenie žalovaného považuje súd taktiež za správanie v rozpore s dobrými mravmi zo strany žalobkyne.

15. Súd prvej inštancie mal za to, že nakoľko žalovaný sa práve nie veľmi častým pobytom, v rozsahu 2-3 dni do týždňa, zdržiava v predmetnom byte, nakoľko nemá zabezpečený náhradný byt, a týmto svojím nie častým pobytom v predmetnom byte sa snaží eliminovať prípadné konflikty so žalobkyňou súd dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť.

16. Súd prvej inštancie ešte považuje za potrebné uviesť, že právne zástupkyne oboch strán sporu poukázali na rozhodnutie Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 26Cdo 2213/2002, pričom v tomto rozhodnutí je konštatované: „pro úplnost je třeba dodat, že při posouzení věci z hlediska ustanovení § 3 ods. 1 Občanského zákonníka je třeba přihlédnout jak k okolnostem na strane žalobce, tak i na strane žalovaného“.

17. Aplikujúc zásadu proporcionality preto súd prvej inštancie konštatuje, že aj v zmysle citovaného rozhodnutia Nejvyššího soudu ČR má právo na obydlie prednosť pred, podľa názoru žalobkyne, neadekvátnymi platbami spojenými s užívaním predmetného obydlija - bytu. Súd prvej inštancie preto nevzhliadol potrebu aplikovať tak závažné opatrenie súkromného práva z hľadiska jeho následkov, teda spočívajúce v určení, že povinnosť vypratať byt nie je viazaná na zabezpečenie bytovej náhrady. Napriek tomu, že intenzita zhoršených medziľudských vzťahov medzi stranami sporu je nepochybne vysoká, podľa názoru súdu prvej inštancie, najmä vzhľadom na existenciu právoplatného rozsudku, ktorým bola žalobkyňi uložená povinnosť zabezpečiť žalovanému náhradné ubytovanie, nie je možný zásah zo

strany súdu v takom rozsahu, že žalovaný by bol povinný vypratať byt bez zabezpečenia náhradného bytu.

18. Z vyššie uvedených dôvodov súd preto rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

20. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom v medziach stanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Zákon vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinný účastník nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sám nezavinil, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch účastníkov, prihliada na postoj účastníkov v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnému účastníkovi alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa. (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 8. 12. 2011, č. k. II. ÚS 563/2011-14).

21. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade je potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch (všetkých) účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahraďovať trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnuť i na postoj účastníkov v konaní. Navyše je nutné poukázať aj na skutočnosť, že uznesením tunajšieho súdu č. k. 10C 79/2014-47 zo dňa 30.10.2014 bola žalobkyňa právoplatne (2.12.2014) oslobodená od platenia súdnych poplatkov z dôvodu jej nepriaznivej finančnej situácie.

22. S ohľadom na vyššie citované právne ustanovenia súd rozhodol tak, že aj napriek úspechu žalovaného, ktorý by mal na náhradu trov konania právo, poukazujúc na § 257 CSP, vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania, práve pre vyššie uvedené dôvody hodné osobitného zreteľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na

vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.